

EUROPEJSKA KONWENCJA

o statusie prawnym dziecka pozamałżeńskiego,

sporządzona w Strasburgu dnia 15 października 1975 r.

(Dz. U. z dnia 1 października 1999 r.)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 15 października 1975 r. została sporządzona w Strasburgu Europejska konwencja o statusie prawnym dziecka pozamałżeńskiego w następującym brzmieniu:

EUROPEJSKA KONWENCJA

o statusie prawnym dziecka pozamałżeńskiego

Państwa członkowskie Rady Europy, sygnatariusze niniejszej konwencji,

uznając, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności między jej członkami, zwłaszcza poprzez przyjmowanie wspólnych zasad w dziedzinie prawa,

stwierdzając, że w wielu Państwach członkowskich uczyniono lub czyni się wysiłki dla poprawy statusu prawnego dzieci pozamałżeńskich przez ograniczenie niekorzystnych różnic między ich statusem prawnym i społecznym a statusem dzieci pochodzących z małżeństwa,

uznając jednak, że ciągle utrzymują się duże różnice między przepisami prawa Państw członkowskich w tej dziedzinie,

w przekonaniu, że sytuacja dzieci pozamałżeńskich powinna ulec poprawie oraz że stworzenie wspólnych zasad dotyczących ich statusu prawnego będzie sprzyjać osiągnięciu tego celu i jednocześnie wpłynie na harmonizację przepisów prawnych Państw członkowskich w tej dziedzinie,

uznając zarazem, że jest niezbędne umożliwienie stopniowego wprowadzenia konwencji przez Państwa, które stoją na stanowisku, że nie mogą przyjąć natychmiast pewnych jej postanowień,

uzgodniły, co następuje

Artykuł 1

Każda z Umawiających się Stron podejmie działania dla zapewnienia zgodności przepisów prawa wewnętrznego z postanowieniami niniejszej konwencji i poinformuje Sekretarza Generalnego Rady Europy o podjętych w tym celu środkach.

Artykuł 2

Pochodzenie dziecka pozamałżeńskiego od matki ustala się wyłącznie na podstawie faktu jego urodzenia.

Artykuł 3

Pochodzenie dziecka pozamałżeńskiego od ojca może być stwierdzone lub ustalone na podstawie dobrowolnego uznania lub orzeczenia sądu.

Artykuł 4

Dobrowolne uznanie ojcostwa nie może być przedmiotem sprzeciwu ani zaskarżenia, chyba że prawo wewnętrzne przewiduje taką możliwość w przypadku, gdy osoba, która chce uznać ojcostwo lub je uznała, nie jest biologicznym ojcem dziecka.

Artykuł 5

W postępowaniu o ustalenie pochodzenia dziecka od ojca należy dopuścić dowody naukowe, które mogą pomóc w ustaleniu lub wykluczeniu ojcostwa.

Artykuł 6

1. Ojciec i matka dziecka pozamałżeńskiego mają w zakresie jego utrzymania takie same obowiązki, jakby pochodziło ono z małżeństwa.
2. Jeżeli prawo nakłada na niektórych członków rodziny ojca lub matki obowiązek utrzymania dziecka pochodzącego z małżeństwa, obowiązek taki powinien obejmować także dziecko pozamałżeńskie.

Artykuł 7

1. Jeżeli pochodzenie dziecka pozamałżeńskiego zostało ustalone w odniesieniu do obojga rodziców, władza rodzicielska nie może być przyznana z mocy prawa wyłącznie ojcu.
2. Władza rodzicielska może zostać przekazana innej osobie; prawo wewnętrzne powinno określać przypadki jej przekazania.

Artykuł 8

Ojciec lub matka dziecka pozamałżeńskiego, któremu lub której nie przysługuje władza rodzicielska, względnie nie wykonuje tej władzy, może uzyskać prawo do kontaktów z dzieckiem w określonych przypadkach.

Artykuł 9

Dziecko pozamałżeńskie ma takie same prawa do dziedziczenia po ojcu i matce, a także po członkach ich rodzin, jak dzieci pochodzące z małżeństwa.

Artykuł 10

Zawarcie małżeństwa między ojcem i matką dziecka pozamałżeńskiego nadaje takiemu dziecku status prawny dziecka pochodzącego z małżeństwa.

Artykuł 11

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu przez Państwa członkowskie Rady Europy. Podlega ona ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.
2. Konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
3. Dla każdego Państwa sygnatariusza, który ratyfikuje, przyjmie lub zatwierdzi konwencję w terminie późniejszym, wchodzi ona w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia jego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 12

1. Po wejściu w życie niniejszej konwencji Komitet Ministrów Rady Europy może zaprosić każde Państwo nie będące członkiem Rady do przystąpienia do tej konwencji.
2. Przystąpienie następuje przez złożenie Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy dokumentu przystąpienia, który wywiera skutek po upływie trzech miesięcy od daty jego złożenia.

Artykuł 13

1. Każde Państwo w czasie podpisywania niniejszej konwencji albo składania swego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia może określić terytorium lub terytoria, na których stosuje się postanowienia tej konwencji.
2. Każde Państwo w chwili składania swego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia albo w dowolnym czasie w przyszłości może, przez złożenie oświadczenia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, rozszerzyć zakres stosowania niniejszej konwencji na wskazane w tym oświadczeniu inne terytorium lub terytoria, które Państwo to reprezentuje w stosunkach międzynarodowych albo w imieniu którego ma prawo składania takich oświadczeń.
3. Każde oświadczenie złożone zgodnie z przepisami ustępów poprzedzających w odniesieniu do jakiegokolwiek terytorium wskazanego w oświadczeniu może zostać cofnięte zgodnie z trybem postępowania określonym w artykule 15 niniejszej konwencji.

Artykuł 14

1. Każde Państwo w czasie podpisywania niniejszej konwencji lub składania swego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia albo w czasie składania oświadczenia w trybie artykułu 13 ustęp 2 tej konwencji może zgłosić nie więcej niż trzy zastrzeżenia do postanowień artykułów 2-10 konwencji. Niedopuszczalne jest składanie zastrzeżeń o charakterze ogólnym, jedno zaś zastrzeżenie może dotyczyć tylko jednego postanowienia konwencji.
2. Każde zastrzeżenie pozostaje w mocy przez okres pięciu lat od wejścia w życie konwencji w stosunku do zainteresowanej Umawiającej się Strony. Może ono zostać odnowione na kolejne okresy pięciu lat przez złożenie oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy przed upływem każdego z tych okresów.
3. Każda Umawiająca się Strona może cofnąć w całości lub w części zastrzeżenie złożone w trybie ustępów poprzedzających przez złożenie oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy, które staje się skuteczne z chwilą jego otrzymania.

Artykuł 15

1. Każda Umawiająca się Strona może, w takim zakresie, w jakim to jej dotyczy, wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Wypowiedzenie wywiera skutek po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 16

Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia Państwa członkowskie Rady oraz Państwa, które przystąpiły do niniejszej konwencji, o:

- a. każdym podpisaniu konwencji;
- b. każdym złożeniu dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c. każdej dacie wejścia w życie konwencji zgodnie z artykułem 11;
- d. wszelkich notyfikacjach złożonych na mocy postanowień artykułu 1;
- e. wszelkich oświadczeniach złożonych na mocy postanowień artykułu 13 ustęp 2 i 3;
- f. każdym zastrzeżeniu złożonym na mocy postanowień artykułu 14 ustęp 1;
- g. odnowieniu zastrzeżeń w trybie artykułu 14 ustęp 2;
- h. cofnięciu zastrzeżeń dokonanych na mocy postanowień artykułu 14 ustęp 3;
- i. każdej notyfikacji otrzymanej na mocy postanowień artykułu 15 i dacie wywarcia skutków przez wypowiedzenie.

Na dowód powyższego niżej podpisani, właściwie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 października 1975 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaże jego uwierzytelnione odpisy każdemu Państwu podpisującemu konwencję lub przystępującemu do niej.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- konwencja została uznana za słuszną,
- Rzeczpospolita Polska ratyfikuje konwencję, zgłaszając jednocześnie zastrzeżenie w trybie art. 14 ust. 2 odnośnie do niestosowania art. 4 według treści zamieszczonej w oddzielnym piśmie,
- konwencja ze zgłoszonym zastrzeżeniem będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 24 kwietnia 1996 r.